

Иван Юхновски
ХОМЕОПАТИЯТА ДНЕС. София, 2022.
Издателство на БАН
„проф. Марин Дринов“

Васил Големански

Ако отворим всезнаещата WIKIPEDIA ще прочетем: „Хомеопатията (от гръцки: *омоіо* – *подобен* и *pathos* – *болест*) е псевдонаучен метод от алтернативната медицина, чиито основи са положени през 1796 година от Самуел Ханеман. В основата му е използването на силно разрежена форма на вещество, причиняващо симптомите на съответната болест. Многобройни научни изследвания са установили, че хомеопатичните препарати са неефекасни, а предложените механизми за тяхното действие – неправдоподобни... Научната общност разглежда хомеопатията като измама, Американската медицинска асоциация – като шарлатанство, а предписването на хомеопатични препарати вместо лекарствени средства е критикувано като неетично“.

И въпреки това определение на хомеопатията като измама и шарлатанство, този псевдонаучен метод за лечение се прилага все още и в началото на XXI в. от широк кръг псевдоспециалисти, както в световен мащаб, така и в нашата страна. Смел и полезен опит да се разясни по-подробно и научно същността на хомеопатията на популярен и достъпен български език и нейното състояние по света и у нас, е новоизлязлата книга на известния български химик акад. Иван Юхновски, която от м. октомври, т.г.

вече е достъпна за любознателните български читатели и широката общественост у нас.

Книгата „Хомеопатията днес“ в композиционно отношение съдържа следните важни и научно подкрепени с много примери и доказателства раздели: „Становища и разпоредби относно хомеопатията на научни и професионални организации и правителствени органи от Европа, САЩ и Австралия“, „Български публикации срещу хомеопатията“, „Учените от БАН срещу хомеопатията в България“ и „Приложения“.

Особено важен и въвеждащ за обикновения читател е разделът „Приложения“, който неизвестно по какви съображения е поставен на края на книгата (228 – 264 стр.). В него е изложена богатата и интересна информация за появата и историята на хомеопатията от 1796 г. до днес, „хомеопатичните лекарства“ или препарати, които се използват в хомеопатията, начините на тяхното елементарно приготвяне и изпитването им, липсата на научно подкрепени доказателства за тяхното действие и ефикасност, проблемите с тяхната безопасност и регламентиране в различните страни и др. От този раздел се вижда, че още от появата си този метод на „лечение“ е убедително отхвърлян от широката научна и медицинска гилдия в света, но

той продължава и днес да съществува и да заблуждава стотици хиляди болни от различни заболявания, оставени от хомеолечителите сами на себе си.

В раздела „Становища и разпоредби относно хомеопатията на научни и професионални организации и правителствени органи от Европа, САЩ и Австралия“ са приведени над 30 авторитетни документи, публикации и доказателства, посочващи псевдонаучния и безполезен ефект от използването на хомеопатията в медицинската практика в голям брой страни в света. Това са документи, отразяващи мненията на такива авторитетни органи и организации като Световната здравна организация (СЗО), Федералната агенция по храните и лекарствата на САЩ, Националната здравна служба на Великобритания, Руската академия на науките, голям брой университети и здравни организации в Германия, Франция, Австралия и др. Научната мисъл и медицината в България също не са безразлични към този проблем и в книгата са включени и над 10 български публикации от последните години, доказващи безполезността на хомеопатията в медицината, публикувани в различни списания, интервюта, вестници и др.

Не по-малко важен и убедителен е и разделът „Учените от българската академия на науките срещу хомеопатията в България“. В него са приведени над 15 публикации, призови и становища на учени и общественици от БАН, към отговорните държавни институции и университети, за прекратяване на редица противоправни практики при прилагането на хомеопатичните препарати у нас, които по убедителен начин разкриват лъжливия характер и методи на хомеопатичното лечение в България.

В краткото „Послесловие“ на книгата авторът акад. ИВ. Юхновски със съжале-

ние констатира, че независимо от мнението на най-авторитетни световни и наши учени и организации, хомеопатията все още намира място и се преподава и практикува от много лекари. Още по-жалко е, че за разлика от държавите в Европа, Америка и Австралия, в които правителствата водят борба с хомеопатията, нашите правителствени контролни органи проявяват удивителна толерантност към хомеопатията. Авторът, очевидно привърженик на практическите действия, представя и една възможна стратегия за борба срещу хомеопатията у нас. Да се надяваме, че новата книга на нашия известен учен, която за първи път така широко и пълно разкрива псевдонаучната същност на хомеопатията, ще намери отклик не само сред читателите, но и в правителствените органи за нейното ограничаване и забрана в медицинската практика у нас. ■